

МОДУЛИ 1

МАВЗЎИ ЛЕКСИЯ: Психологияи бачагона ҳамчун фан.

Нақша:

Муқаддимаи фан

1. Давраи бачагӣ –предмети омӯзиши фан
2. Психологияи бачагона дар системаи илмҳо.
3. Робитаи фан бо дигар фанҳо.
4. Сабабҳои ба миён омадани психологияи бачагона ва синнусолӣ ҳамчун илми мустақил.

Фанни Психологияи бачагона дар асоси фанни Психологияи умумӣ омӯхта мешавад.

Илми психология хусусияти фаъолияти одам (малака, одат, фаъолияти меҳнатӣ ва эҷодӣ, диққат ҳамчун ҷиҳати зарурии ҳар гуна фаъолият) - ро меомӯзад.

Ба ҳамин тариқ, психология - илм дар бораи психика, қонунияти зоҳиршавӣ ва инкишофи он мебошад. Вазифаи асосии илми психология бошад, ин омӯхтани ҳаёту фаъолияти психикии одам мебошад.

Психология равандҳои психикиро дар ягонагӣ бо равандҳои асабӣ - физиологӣ, ки онҳо асоси фаъолияти инъикосии майна мебошанд, меомӯзад. Ҳамаи инро психологияи умумӣ меомӯзад.

Соҳаҳои психологияи умумӣ:

1. Психологияи омӯзгорӣ
2. Психологияи синнусолӣ
3. Психологияи бачагона
4. Психологияи иҷтимоӣ
5. Психологияи муҳандисӣ
6. Психологияи кайҳонӣ
7. Психологияи амалӣ
8. Психологияи инкишоф
9. Психологияи ҳарбӣ
10. Психологияи меҳнат
11. Психологияи тиббӣ
12. Психологияи муносибатҳои оилавӣ
13. Психологияи озмоишӣ

Психологияи бачагона яке аз соҳаҳои илмҳои психологияи умумӣ ва психологияи синнусолӣ ба ҳисоб меравад.

Аз рӯи ин муайян карда мешавад, ки предмети асосии омӯзиши психология ин инсон мебошад. Дар давоми ҳаёти худ инсон якчанд

даврахоро аз сар мегузаронад: бачагӣ, наврасӣ, навҷавонӣ, ҷавони, миёнсолӣ, пиронсолӣ.

Дар психологияи синнусолӣ давраи бачагӣ аз рӯзи таваллуд то сини 12 солагиро дар бар мегирад, ки ба он кӯдакони сини томактабӣ ва хурди мактабӣ дохил мешаванд.

Давраи «бачагӣ» ё худ «кӯдакӣ» дар ин давра инсон бо суръати тез, сифатан аз ҷиҳати психики инкишоф меёбад. Дар 5—6 соли ҳаёт кӯдак аз тифли заиф ба одами пурра ташакулёфта табдил меёбад, дар ӯ хусусият, одату хислат, шавқу ҳавас, фикру андешаҳои ба худ хос пайдо мешавад. Дар ҳамин давра кӯдак нахустин қадамҳои худро мегузорад, гапзаданро ёд мегирад, бо ашёҳо амал мекунад, фикр кардану муоширатро меомӯзад. Суръати бавучуд омадани сифатҳои наво, ки дар кӯдак дида мешавад калонсолонро дар ҳайрат мегузорад. Пай дар пай ба пеш ҳаракат кардани кӯдак, ба вучуд омадани шаклҳои нави мустақилнокӣ ва ғаълонокӣ бо далелҳои тавсиф дода мешавад, ки ба инкишофи давраи бачагӣ хос аст, ки он дар фанни психологияи бачагона омӯхта мешавад.

Ҳаёти психикии кӯдак аз давра ва зинаҳои инкишоф, ки хусусиятҳои ба худ хосро иборат мебошад. Ӯ дар инкишофи худ то сини 7 солагӣ 4 давраи синну солиро аз сар мегузаронад. Ҳамчун илм психологияи бачагона қонуниятҳои инкишофи анатомӣ- физиологӣ ва психологии кӯдакро аз рӯзи таваллуд то 7 солро меомӯзад. Аз ин бар меояд, ки қонунҳои давраи инкишофи психикии кӯдак предмети асосии омӯзиши психологияи бачагона мебошад. Муайян кардан ва фаҳмонда додани хусусиятҳои инкишофи психикии ва кӯдакро дар ҳар давраи синнусолӣ вазифаи асосии фанни психологияи бачагона ба ҳисоб меравад.

Масъалаи ба давраҳои синну соли тақсим намудани ҳаёти кӯдакро як қатор олимони машҳури соҳаи психология омӯхта онро пешниҳод намудаанд, аз ҷумла, А.Н. Леонтев, Б.Д.Элконин, В.В.Давидов, Л.С.Виготский ва ғ.

Дар ҳар як давраи синнусолӣ дар кӯдак дигаргуниҳо, тағиротҳо, душвориҳо, зиддиятҳо, навоариҳо ба вучуд меояд, ки он ба ғаълолиятҳои асосӣ ва ғаълолиятҳои пешбаранда вобаста аст. Ҳар як давра хусусиятҳои хоси инкишофи кӯдакро дар бар мегирад. Инкишофи психикии кӯдак аз қонунҳои муайян вобаста аст.

Фарзанди инсон ба инсон монанд аст ва он аз насл ба насл як қатор ҷиҳатҳои волидайнӣ худро ба воситаи ирсӣ мегузаронад. То ба воя расидан ба ташаққулёбии шахсияти кӯдак муҳити табиӣ ва иҷтимоӣ, ки дар он кӯдак тарбия мегирад таъсир мерасонад. Тағироту дигаргуниҳое, ки дар рафти инкишофи психикии кӯдак ба вучуд меояд аз омилҳои биологӣ ва иҷтимоӣ вобастагии калон дорад, ки он ҳамчун қонунҳои инкишофи психика омӯхта мешаванд.

Психологияи бачагона ба таълимоти фалсафа таъя мекунад, ки қонуни умумии инкишоф, ҷамъият, табиат ва аз зинаи паст то ба зинаи баланд инкишоф ёфтани шуури инсонро меомӯзад. Сохтори анатомии - физиологии инсон инчунин дар давоми ҳаёт рушд ва инкишоф меёбад, аз

рузҳои аввали ҳаёт тағиротҳои ба вучуд омада имкон медиҳад, ки мувофиқи он инкишофи психикии кӯдакро омӯзем, ки дар он сохтори майнаи сар, инкишофи системаи асабҳо, узвҳои дохилӣ ва берунӣ ба назар гирифта мешавад.

Шахсе, ки бо тарбияи насли наврас машғул аст, аз донишҳои психологӣ баҳра гирифта усул ва воситаҳои мувофиқро дар тарбия ва таълим истифода мебарад.

Масъалаҳои, ки дар илми психологияи бачагона мавҷуд аст дар алоқаманди бо илмҳои фалсафа, анатомия ва физиология, педагогикаи томактаби ҳал мешавад.

Дар рафти омузиши масъалаҳои психологияи бачагона аз таърихи инкишофи илми психологияи бачагона, таълимотҳои олимони шинохтаи соҳаи психология маълумот дода мешавад.

Психологияи бачагона тақрибан дар нимаи дууми асри XIX аз психологияи умумӣ ҷудо мешавад. Барои мустақил амал кардани ин илм тадқиқотҳои олимони ҷаҳон сабаб шуд.

Қушода шудани аввалин лабораторияи озмоиши барои муайян кардани хусусиятҳои психологии инсон зери роҳбарии В.Вундт дар шаҳри Лейпсиг ва таълимоти эволюсионии (аз як ҳолат ба дигар ҳолат гузаштан) Ж.Ламарк ва Ч.Дарвин оиди ба вучуд омадани тағиротҳои микдорию сифати дар давраҳои гуногуни синну соли, яъне ба вучуд омадани таълимоти инкишофи психика дар онтогенез (раванди омузиши давраҳои гуногуни инкишофи психикаи инсон аз рузи таваллуд то овони пиронсоли) ва филогенез (зинаҳои гуногуни инкишофи олами ҳайвонот аз соддатаринҳо то шуури инсон) барои инкишофи илми психологияи бачагона замина гузошт.

Дар пешрафт ва инкишофи илми психологияи бачагона инчунин ақидаҳои олимони шинохта ба назар гирифта мешавад. Масъалаи инкишофи психологияи кӯдакро аз руи синну сол Ян Амос Коменский омӯхта буд, фароҳам овардани шароит барои инкишофи психикии кӯдак аз тарафи Жан Жак Руссо пешниҳод шуда буд.

Ахамияти калон доштани асри XVIII И.Г.Песталости (1746-1827) дар китобаш «Чи тавр Гертруда бачаҳояшро таълим меод» инъикос кардааст.

Маорифпарвари асри XVIII –и рус В.Н. Татишев кайд карда буд, ки дар ташақули шахсияти кӯдак саҳми тарбияи калон аст. У таъкид карда буд, ки сарчашмаи инкишофи қобилияти ақлии кӯдак ба омӯхтани таҷрибаи калонсолон вобаста аст. Ҷунин таҷриба, меғуфт В.Н.Татишев, Тавасути алоқии забон ва ҳат ба вучуд меояд. В.Н.Татишев инкишофи ҳонандагонро ба давраҳои синусоли ҷудо карда буд, ки минбаъд маорифпарваримашхури асри XVIII Н.И.Новиков (1741-1818) онро тарафдори карда дуруст мешуморид. Ба ақидаи Н.И.Новиков тараккиёти фикри, ҳат рӯи ҳиссиёти кӯдак тавассути шиносии у бо олами воқеи ва бо кӯмаку ёрии калонсолон сурат мегирад.

Файласуфи олмони Тидеман соли 1787 зери унвони «Мушохидаҳо аз руи инкишофи кобилияти руҳии кудак» ном китобро таълиф кард, ки ба масъалаи инкишофи психологӣи кудак бахшида шуда буд. Натиҷаи мушохидаҳои ӯро аз руи амалу рафтори кудак аз руи таваллуд то сини 3 солаги ҷамъбаст намуда, қайд кард, ки баъди гузаштани ҳафтаҳо, моҳҳо дар соҳаи сенсорива ҳаракатҳои кудак тағиротҳо ба вуҷуд меояд. Мувофиқи маълумотҳои ба даст овардаи Тидеман баъди 8 ҳафтаи таваллуд кудак ҳолати аффекти (ғиря, асабонива) ва дар 7 моҳаги ба таври ихтиёри талаффуз кардани овозҳои алоҳида (да-да ба-ба) сар мешавад. Дар нимаи аввали асри XIX симои психологӣи кудакони сини томақтабиро бо тамоми ҷузъиёташ А.Кусмаул тавсиф дода буд. Ақидаҳои ӯ ба шароите рост омада буд, ки таълимоти анъанавии психология ассотсиативӣ ба шарҳу эзоҳи ҳаёти руҳӣ як равији муаянро ташкил мекард. Мувофиқи психологияи ассотсиативӣ ҳодисаҳои руҳӣ дар зери таъсири қонуни ассотсиатсия пайдарпай мураккаб мегардад. Мафҳуми қонуни ассотсиатсия ҳам таълимоти фалсафӣ ва ҳам эмпирикӣ (таҷрибаӣ) дорад.

Минбаъд ба омузиши психологияи бачагона файласуфи англис А.Бен (1818-1903) ва Н.Тен роҳ ва тарзи омӯштани нутқро дар шакли муқоиса бо таърихи инкишофи забон (соли 1876) дар симои духтараш омӯхт. Ӯ шаклгирии ҳар ду фаъолият, яъне омузиши нутқ ва таърихи инкишофи забонро ба механизми алоқаҳои муваққатӣ асаби, ассотсиатсия ҳовобаста мекард.

Дар рушди инкишофи психологияи бачагона саҳми педагог ва психологӣи машҳури рус К.Д. Ушинский (1824-1870) басо қалон аст. Ӯ нақши таълим ва тарбияро дар инкишофи шахсияти бача нисбати муҳаққиқони пештара равшану ҳамаҷаҳафанишон дода ақидаҳои тозаю навро ба миён овард ва онҳоро дар асараш «Одам ҳамчун предметҳои тарбия» (соли-1867) баррасӣ намудааст. Ӯ системаи яқлӯхти педагогӣи таълимро, ки омилҳои инкишофи фаъолиятҳои маърифати (хотир, тафаккур ва ҳиссиёту ирода) аст, қайд карда буд. Фаъолнокии кӯдакро маҳсус қайд карда К.Д.Ушинский нишон дод, ки инкишофи кӯдак ин натиҷаи меҳнати шахсӣ ва фаъолияти донистагирии ӯ мебошад. Таълим ҳамон вақт самарабахш мегардад, ки ба синнусол мувофиқ бошад ва педагог хусусиятҳои психологӣи ҳар як хонандаро донанд ва бо боварии қомил ба фаъолияти бача роҳбарӣ намояд.

К.Д.Ушинский қайд карда буд, ки дар инкишофи ақли бача тафаккур, маҳорати дуруст муҳокима карда тавонишани шаклҳои гуногун қорҳои фикрӣ саҳми қалон дорад, ки онҳо ба фаъолияти тафаккур таъя мекунад. Фаъолнокии фикри кӯдакро муаллим дар рафти фаъолияти

таълимӣ ташкил карда ба он роҳбарӣ менамояд. Таълим ин меҳнат аст, ки барои инкишофи ақл зарур аст. ӯ навмшта буд ки дар инкишофи ақл ва маънавмёти кӯдак нутқи калонсолон таъсири калон мерасонад. Ба воситаи калима кӯдак фикрашро ифода мекунад. Бо забони модари ҳарф зада истода хусусиятҳо, анъанаҳои халқашро меомӯзад.

К.Д.Ушинский дар асарҳояш «Олами кӯдакон» ва «забонни модарӣ» системаи таълимиро тавре пешниҳод намуд, ки он инкишофи ҳаматарафаи кӯдакро бояд таъмин намояд.

Ба ақидаи К.Д.Ушинский илми педагогика ҳамон вақт тарбияи шахро дуруст ба роҳ монда метавонад, агар он бо маҷмӯаи илмҳои, ки одамро меомӯзад, таъя кунад ва дастурҳои онҳоро ба ҳисоб гирад. Гарчанде, ки дар бахши фалсафаи педагогии худ К.Д.Ушинский қобилияти кори системаи асабро ба таври яктарафа шарҳ дода бошад ҳам, дар тақиқотҳои ӯ як навъ рӯҷӯи ва бою ғани намудани фаъолияти системаи асаб ва фаъолияти инсон мавқеи хосро ишғол мекунад. ӯ таъкид карда буд, ки ҳамаи малакаю одатҳо маҳз тӯфайли амалҳои нимрефлексӣ ҳосил мешавад. Ҳатто дар ҷараёни ҷорабиниҳои тарбиявӣ ҳам, амали нимрефлексӣ аҳамияти калон дорад. Ба ҷуз К.Д.Ушинский дар адабиёти педагогӣ-психологии ҷаҳонӣ ягон муваққиқи дигар ин қадар ба пурагӣ ва аниқ аҳамияти малакаю одатҳоро дар ҷараёни таълими тарбия тавсиф накардааст. ӯ тавофути нимрефлекс ва рефлексро шарҳ дода таъкид карда буд, ки рефлекс ба табиати системаи асаби одам ба он талабот дорад, вале ним рефлекс ба натиҷаҳои ниҳонии тарбия ва машқу амалҳо вобаста мебошад.

Кашфиёти И.М.Сеченов дар хусуси боздории маркази системаи асаб ба К.Д.Ушинский имкон дод, ки ӯ тасаввуроташро нисбати асосҳои физиологӣ ва механизми нимрефлекс тағир диҳад. Бо вучуди ин К.Д.Ушинский таълимоти И.М. Сеченовро нисбати рефлексҳои майнаи сар қобили қабул намешуморид. ӯ мегуяд, ки одатҳои дар заминаи рефлексҳо ҳосил шуда, дар системаи асаб тағиротҳои муҳимробавучуд меорад ва дар асоси ин дар одам қобилиятҳои пайдо мешавад, ки дар табиати ӯ чунин қобилиятҳо пештар ҷой надоштанд.

К.Д.Ушинский аҳамияти нимрефлексро дар ташакули одатҳои шарҳ дода зарурияти онро дар соҳаи педагогика маҳсус қайд карда мегуяд, ки такомули ҷисмонӣ, маънавӣ ва қобилияти фикрии инсон ба одатҳо вобаста мебошад. Одатҳои хуб боигарии маънавии инсон аст, ки аз вай нақши худро дар системаи асаб ӯ мегузорад.

Ба масъалаи психологияи педогогӣ, парвариши бадан, тарбияи оилавӣ, тавофути фардӣ – психологии бачаҳо як қатор асарҳои олимони рус П.Ф.Лесгафт (1837-1909) бахшида шудааст. Принсипи ягонагии

амалҳои сенсорию ҳаракатиро ба роҳбарӣ гирифта П.Ф.Лесгафт назарияи тарбияи баданро мураббаъ сохта онро ҷавҳари кори худ мешомирид. Ба ақидаи П.Ф.Лесгафт вазифаи тарбияи ҷисмонӣ дар мактаб танҳо ба парвариши бадани бачагон маҳдуд намегардад. Машғулиятҳои тарбияи ҷисмониро тавре ба роҳ мондан зарур аст, ки вай ба маҳорати худидоракуни ва инчунин дар фаъолияти амалӣ ба донишандӯзии бача таъсири мусбӣ расонад. Аз ин рӯ, машқҳои тарбияи ҷисмони бояд ба ташаккули ҳамаҷонибаи шахс алоқаманд бошад. Машқҳои ҷисмонӣ ба идоракунии қобилияти сенсорӣ ва ақлии бачагон нигаронида шавад. Зеро иҷрои ҳаракати машқҳо ба бача имкон медиҳад, ӯ муносибати фазоӣ, идроки фосолаи вақтро омӯзад ва мунтазам ба ин кор одат кунад. Идроки фазо ва вақт аз ҳискунии умумӣ оғоз шуда минбаъд барои шуурона идора намудани ҳаракатҳо ва бо сухан ифода кардани мафҳумҳо хотима меёбад. Шукрона ба низом даровардани рафтору амал мувофиқи таълимоти П.Ф.Лесгафт танҳо тавассути сухан, калима имконпазир аст. Ӯ таъкид мекард, ки ба кӯдак дуруст идора кардан ва ба низомдарории амалу ҳаракатҳоро тавассути сухан ёд додан лозим аст.

Тарзи аз идроки ҳиссӣ – образӣ (тасвири) бо ёрии сухан ифодакарданро П.Ф.Лесгафт шартҳои муҳими тарбияи рафтори мустақилона меҳисобид. Ба иҷрои амалҳои дурусти воқеӣ ба ҳисоб гирифтани санҷиш ва назорати фикр ӯ диққати махсус дода буд. Дар афкори психологӣ П.Ф.Лесгафт тарбияи бадан ва обутобдиҳии он воситаи муҳими инкишофи фаъолияти фикрӣ ба шумор меравад. Ба таври дигар ӯ гуем тарбияи ақлӣ ва парвариши баданро протсессии ягона меҳисобид, якero аз дигараш ҷудо намекард.

Баъдтар физиолог машҳур олмони Б.Прейер (1841-1897) «Рӯҳи кӯдак» ном китобро (соли 1881) таълиф кард, ки он барои омӯзиши инкишофи психологияи бачагона марҳилаи нав кушод. Китоби «Рӯҳи кӯдак» як навъ ҷамъбасти таҷрибаҳои бисёрсолаи Б.Прейер буд, ки дар он натиҷаи мушоҳидаҳои ӯ аз руи инкишофи психи кӯдак ҷамъбаст шудааст. Ба ин нигоҳ накарда то таълифи асари Б. Прейер як зумра олимони (Тидамен, А.Кусмаул, Н. Тен) аз рӯи амалу рафтори кӯдакони мушоҳида бурда буданд. Мушоҳидаҳои Б.Прейер аз онҳо ба қулли фарқ мекард. Чунки ӯ ҳамчун биолог, табиатшинос ба маълумотҳои сахт таъкид карда нуктаи назарашро аниқ ифода карда, инкишофи кӯдакро дар баъди модар шарҳу эзоҳ додаст. Инкишофи берунабаъдӣ кӯдакро ӯ бо мафҳуми психогенизис (инкишофи психологӣ) ишорат карда буд. Аҳамияти омилҳои биологиро дар инкишофи психикаи кӯдак махсус қайд карда буд. Ӯ бо ҳамин ақидаи психологони равияи ассотсиативию эмпириктиро оид масъалаи тараққиёти психикаи кӯдак саҳт ба зеро

танқид гирифта буд. Ба ақидаи Б.Прейер майнаи сари кӯдак « чун лавҳи тоза» аст ва онро ба таҷрибаи шахсӣ вобаста кардан хатои маҳз аст. Олими рус Р.Р. Ланге таълимоти Б.Прейерро омӯхта чунин қайд карда буд :омӯзиши китоби «Рӯҳи кӯдак» дар психология тағйироти куллиро ба вучуд овард, онро аз методи худмушоҳидакунии кӯҳна озод намуд... ва масъалаи ба таври воқеӣ омӯхтани психикаикӯдакро ба миён овард. Баъди асари Б.Прейер мушоҳидабарӣ ва мунтазам ба қайд гирифтани амалу ҳаракатҳо ва нутқи кудакон дар қорҳои муҳаққиқони минбаъда мушоҳода мешавад. Масалан, В.М. Бехтерев (1857-1927), ки дар соҳаи системаи асаб тадқиқот мебард, солҳои 80- ум ифодашавии ҳолаҳои эмотсионалии писараш Петяро мунтазам мушоҳида бурда тағйиротҳои дигаргуниҳои амалу ҳаракатҳои ӯро қайд мекард.

Соли 1914 Виллям Штерн китоби «Психологияи барвакти бачаги» аз руи мушоҳидаи кудакони синни барвакти бачаги то 5-6 сола навишта мешавад.

В.Вундт дар соҳаи психология донишҳои физиологиро омӯхта асарҳои «таълимот оид ба ҳаракати мушакҳо» ва «Маводҳо ба назарияи хисси идрок»-ро нашр менамояд.

И.М.Сеченов ва И.П.Павлов доир ба ҳосил шудани рефлексҳо да кудакони хурсол қор кардаанд.

Дар инкишофи илми психологияи бачагона асарҳои тадқиқоти психологони машҳур Анри Валлон (1879-1962) ва Жан Пиаже (1898-1980) хеле қалон аст. Жан Пиаже инкишофи акли-зехнии кудаконро аз рузи таваллуд то 18 солаги омӯхта онро ба давраҳо тақсим намудааст. Анри Валлон низ инкишофи тафаккури кудакро омӯхта ақидаҳои ӯро дар китобаш «Инкишофи психикаи кудак», «Аз амалиёт то фикр» навиштааст. Саҳми психологи рус Л.С.Виготский(1896-1934) дар пешрафти илм хеле назаррас аст. Ӯ низ масъалаи инкишофи тафаккур, нутқро омӯхта дар психология мафҳумҳои навро ба монанди инкишофи мадани, минтақии наздиктарини инкишофи психикаро дохил кардааст. А.Н. Леонтев (1903-1979) назарияи психологияи фаъолиятро қор карда баромадааст.

Олимони тоҷик дар омӯзиши психология низ ба назар мерасад. Психологҳо Баҳоватдинов А.М., Солеҳбоев В.Х., Турсунов Н.Н., Недоспасова В.А., Назуллоева М.Юнусова Н.М., Алиев С.Н. дар навиштан ва тарҷумаи як қатор китобҳои дарсӣ аз психология ба забони тоҷикӣ саҳм гузоштаанд.